

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 1. juli 2026 (dommerne Dommer 1, Dommer 2 og Dommer 3 med nævninger)

Rettens nr. 9-926/2026

Politiets nr. 1200-73251-00061-25

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte 1

CPR nr. (født 2002),

(advokat *Naja Wærness Larsen*)

Tiltalte 2

CPR nr. (født 2000)

(advokat *Jane Ranum*)

og

Tiltalte 3

CPR nr. (født 2006)

(advokat *Christian Bjerrehuus*)

Der har medvirket nævninger ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift af 18. marts 2026 er modtaget den 5. marts 2026 og berigtiget under hovedforhandlingen.

Tiltalte 1, Tiltalte 2 og Tiltalte 3 er til-talt for

1 .

Alle

legemsangreb af særligt rå, brutal eller farlig karakter, jf. straffelovens § 245, stk. 1, for så vidt angår Tiltalte 2 tillige jf. § 247, stk. 1, og for så vidt angår Tiltalte 1 til dels jf. § 23, stk. 1,

ved den 29. juni 2025 i tidsrummet mellem ca. kl. 03.55 og ca. kl. 04.50 ved Adresse i By 1, for så vidt angår Tiltalte 2 som tidligere dømt for forsætligt legemsangreb, i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse, at have lokket Forurettede i baghold, hvorfor Tiltalte 1 – idet hun var vidende om og accepterede, at Forurettede skulle udsæt-

tes for et overfald – hentede Forurettede på Roskilde St. og kørte Forurettede til ger-ningsstedet, hvor Tiltalte 2 og Tiltalte 3 ventede, hvorefter disse til-talte tildelte Forurettede adskillige slag og spark på kroppen og i hovedet, herun-der både slag med knytnæver og med en ukendt genstand, alt imens Forurettede delvist lå på jorden, hvorved Forurettede bl.a. pådrog sig et brud af næsebenet på højre og venstre side, brud af knoglebunden i venstre øjenhule samt brud af venstre tværtap på rygsøjlsens første lændehvirvel, alt imens Tiltalte 1 ved sin tilstedeværelse understøttede den igangværende vold.

2.

Tiltalte 1

overtrædelse af knivlovens § 7, stk. 1, jf. § 1 og § 2, stk. 1, nr. 1,

ved på samme tid og sted som forhold 1 i personbil Reg. nr. på offentligt tilgængeligt sted, uden politiets tilladelse, uden anerkendelsesværdigt formål og under skærpende omstændigheder at have været i besiddelse af 2 knive, hvis klinger begge oversteg 12 cm.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om, at Tiltalte 1 og Tiltalte 3 idømmes frihedsstraf, og at Tiltalte 2 dømmes til forvaring.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om konfiskation i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, af

- to køkkenknive (forhold 2, koster 1 og 2) hos Tiltalte 1
- et par Under Armour bukser (koster 600) og en Under Armour trøje (koster 601) hos Tiltalte 2
- to halsedisser koster 504 og 507) og to balaclavaer (forhold 505 og 506) hos Tiltalte 3.

Tiltalte 1 har nægtet sig skyldig i forhold 1 og har i forhold 2 erkendt at have været i besiddelse af to brødknive som anført, men har nægtet, at dette var under skærpende omstændigheder.

Tiltalte 1 har ikke haft bemærkninger til konfiskationspåstanden vedrørende de to brødknive, som tilhører hende.

Tiltalte 2 har nægtet sig skyldig og har protesteret mod konfiskationspåstanden vedrørende Under Armour trøjen og bukserne, som tilhører ham.

Tiltalte 2 har nedlagt påstand om frifindelse for påstanden om

forvaring.

Tiltalte 3 har nægtet sig skyldig og har protesteret mod konfiskationspåstanden vedrørende to halsedisser og to balaclavaer, som tilhører ham.

Tiltalte 3 har nedlagt påstand om frifindelse for påstanden om udvisning.

Forurettede har nedlagt påstand om, at de tiltalte skal betale erstatning i form af godtgørelse for svie og smerte efter erstatningsansvarslovens § 3 for 123 sygedage med 29.520 kr. og godtgørelse for tort efter samme lovs § 26, stk. 1, subsidiært, jf. § 26, stk. 4, med 50.000 kr.

De tiltalte har heroverfor nedlagt påstand om frifindelse og har bestridt kravenes opgørelse.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af de tiltalte, Tiltalte 1, Tiltalte 2 og Tiltalte 3, og af vidnerne Forurettede, politi-assistent Vidne 1, politiassistent Vidne 2, Vidne 3, Vidne 4 og Vidne 5.

Forklaringerne og en række oplysninger, som de tiltalte og vidnerne har været foreholdt, eller som er dokumenteret under forklaringerne, fremgår af retsbogen.

Der er under sagen endvidere dokumenteret en række oplysninger fra

- fotorapporter og undersøgelser vedrørende forurettede
- fotorapporter vedrørende biler
- kriminaltekniske undersøgelser og erklæringer
- retsgenetiske undersøgelser og erklæringer
- videoovervågningsoptagelser og stillbilleder herfra
- lydoptagelse af forurettedes opkald til alarmcentralen samt
- teledataoplysninger

Den nærmere bevisførelse fremgår af retsbogen.

Personlige forhold

Tiltalte 1

Tiltalte er ikke tidligere straffet med betydningsfuld for sagen.

Kriminalforsorgen har foretaget en undersøgelse af tiltaltes personlige for-

hold og har afgivet en supplerende udtalelse herom.

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at hun ikke kan forklare, hvordan autismen kommer til udtryk i hverdagen, men diagnosen gør det svært for hende at holde et arbejde. Det er forkert, når der står i personundersøgelsen, at hun ikke kan bo i egen bolig på grund af sin autisme. Kommunen er i gang med at finde en bolig til hende, hvor hun kan bo for sig selv. De fokuserer i øjeblikket på bolig og dernæst beskæftigelse. På grund af diagnosen har hun svært ved at overskue flere ting, så de tager én ting ad gangen.

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 29. juni 2025 til den 24. juli 2025.

Tiltalte 2

Tiltalte er tidligere straffet med betyding for sagen

- ved Retten i Holbæks dom af 19. maj 2016 for bl.a. overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, § 266, § 276, § 124, stk. 1, § 277, § 278, stk. 1, nr. 1, § 264, stk. 1, nr. 1, og våbenlovens § 10, stk. 2, jf. § 56, stk. 1, 1 pkt., med fængselsstraf i 8 måneder,
- ved Retten i Holbæks dom af 17. august 2018 for bl.a. overtrædelse af straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1, § 261, stk. 1, jf. § 21, § 264, stk. 1, nr. 1, § 266, § 285, stk. 1, jf. § 276 a, § 288, stk. 1, nr. 1, § 293 a, samt færdselslovens § 117 d, stk. 2, jf. § 56, stk. 1, 1. pkt., § 118, jf. § 3 og 4, stk. 1 og 2, og § 15, stk. 4, med fængselsstraf i 1 år og 9 måneder,
- ved Retten i Nykøbing Falsters dom af 29. oktober 2018 for overtrædelse af straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1, jf. § 81, nr. 12, med fængselsstraf i 3 måneder,
- ved Østre Landsrets dom af 21. april 2021 for bl.a. overtrædelse af straffelovens § 123, stk. 1, § 232, stk. 1, § 244, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, § 264 d, stk. 1, § 266 og § 281, nr. 1, jf. § 285, § 276, jf. alt til dels § 21, jf. § 286, stk. 1, § 283 a, 2. pkt., § 276 a, jf. til dels § 21, jf. 286, stk. 1, § 290, stk. 2 og § 279 a, med fængselsstraf i 2 år og 6 måneder,
- ved Retten i Roskildes dom af 6. oktober 2023 for bl.a. overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, § 261, stk. 1, § 266, stk. 1, § 264 a, § 290 a, stk. 1, § 260, stk. 1, og § 244, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, med fængselsstraf i 3 år og 9 måneder.

Tiltalte har været mentalundersøgt. Af konklusionen i erklæringen af 4. februar 2026 fremgår:

”Observanden er herefter ikke sindssyg, ligesom han ikke kan antages at have været sindssyg i perioden for det påsigtede forhold, hvor han muligvis var påvirket af alkohol, uden at der er mistanke om heraf udløst abnorm rustilstand. Han er normalt begavet og lider ikke af epilepsi

Observanden voksede op hos sin mor under omskiftelige forhold. Han havde fra tidlig alder adfærdsmæssige problemer og destruktive venskaber med kriminalitet og blev anbragt som 12-årig. Skolegangen var præget af faglige udfordringer og uhensigtsmæssig adfærd, og en stor del er foregået i specialtilbud på forskellig vis uden afgangseksamen til følge. Som 16-årig afsonede han for første gang, og siden har tilværelsen båret præg af kriminalitet og afsoninger. Han har aldrig haft et arbejde eller selvstændig bolig og har ernæret sig via kriminalitet. Han er gift og har to børn med en tidligere kæreste. Netværket består af familie og gamle barndomsvenner.

Observanden har aldrig haft et dagligt misbrug af alkohol, hash eller rusmidler. Han har dog siden ungdommen udvist en problematisk adfærd i forbindelse med alkoholindtagelse, idet han i beruset tilstand kan miste kontrollen og agere voldeligt overfor andre. Som barn gik han angiveligt kortvarigt til børnepsykolog, men har sidenhen hverken været i psykologisk eller psykiatrisk. Han har aldrig udvist tegn på alvorlig psykisk sygdom.

Ved herværende undersøgelse findes observanden normalt begavet og ikke sindssyg. Han er præget af sin belastede opvækst, kriminelle løbebane og mangeårige anbringelser i institution, arresthuse og fængsler. Personlighedsmæssigt virker han umoden, uformående og præget af en læderet affektforvaltning og ringe impulskontrol. Den psykologiske delundersøgelse viser dertil, at observanden har afvigende personlighedstræk i en grad, at der er tale om egentlig psykopati. Under forudsætning af at han findes skyldig i det påsigtede, vil der være høj risiko for recidiv til ligeartet kriminalitet.

Observanden er herefter omfattet af straffelovens § 69, men man kan ikke, såfremt han findes skyldig, pege på nogen foranstaltning, jf. straffelovens § 68, 2. pkt., som mere formålstjenlig end straf. Der må ud fra observandens personlighedsmæssige egenart antages at bestå en nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, hvorfor anven-

delse af forvaring i stedet for fængsel findes påkrævet for at forebygge denne fare.”

Sagen har været forelagt Retslægerådet, der i en erklæring af 17. april 2026 har udtalt:

”Med sagens tilbagesendelse skal Retslægerådet på baggrund af tilsendte sagsakter med retspsykiatrisk erklæring af 4. februar 2026 ved cheflæge Person 1, Retspsykiatrisk Klinik, Justitsministeriet, om Tiltalte 2, udtale, at Tiltalte 2 ikke er sinds-syg og heller ikke var det på tidspunktet for det påsigtede, hvor han muligvis var påvirket af alkohol, uden at der er mistanke om en heraf udløst abnorm rustilstand. Han er normalt begavet og lider ikke af epi-lepsi.

Tiltalte 2 voksede op hos sin mor under omskiftelige forhold. Han havde fra tidlig alder adfærdsmæssige problemer og destruktive venskaber med kriminalitet og blev anbragt som 12-årig. Skolegangen var præget af faglige udfordringer og uhensigtsmæssig adfærd, og en stor del er foregået i specialtilbud på forskellig vis uden afgangseksamen til følge. Som 16-årig afsonede han for første gang, og siden har tilværelsen båret præg af kriminalitet og afsoninger. Han har aldrig haft et arbejde eller selvstændig bolig og har ernæret sig via kriminalitet. Han er gift og har to børn med en tidligere kæreste. Netværket består af familie og gamle barndomsvenner.

Tiltalte 2 har aldrig haft et dagligt misbrug af alkohol, hash eller rusmidler. Han har dog siden ungdommen udvist en problematisk adfærd i forbindelse med alkoholindtagelse, idet han i beruset tilstand kan miste kontrollen og agere voldeligt overfor andre. Han har aldrig udvist tegn på alvorlig psykisk sygdom.

Ved aktuelle undersøgelser fandtes Tiltalte 2 normalt begavet og ikke sindssyg. Han var præget af sin kriminelle løbebane og mangeårige anbringelser i institution, arresthuse og fængsler. Personlighedsmæssigt virkede han umoden, uformående og præget af en læderet affektforvaltning og ringe impuls kontrol. Den psykologiske delundersøgelse viste, at Tiltalte 2 har afvigende personlighedstræk i en grad, at der er tale om egentlig psykopati. Under forudsætning af, at han findes skyldig i det påsigtede, vurderedes der at være høj risiko for recidiv til ligeartet kriminalitet.

Retslægerådet finder herefter, at Tiltalte 2 ved sin afvigende personlighed er omfattet af straffelovens § 69, men Retslægerå-

det kan ikke, såfremt han findes skyldig, pege på nogen foranstaltning, jf. straffelovens § 68, 2. pkt., som mere formålstjenlig end straf.

Retslægerådet finder herefter, at Tiltalte 2, på baggrund af sin personlighedsmæssige egenart sammen med omfanget og arten af det tidligere pådømte og aktuelt påsigtede, frembyder en så nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, at anvendelse af forvaring findes påkrævet for at forebygge denne fare.

Spørgsmål af 6. oktober 2026 fra advokat Jane Ranum

Vil det have betydning - i givet fald hvilken - for vurderingen af spørgsmålet om farlighed og evt. anbefaling af dom til forvaring, at Tiltalte 2 reelt aldrig er forsøgt behandlet, f.eks. i form af Anger Management-forløb, behandling mod alkoholmisbrug eller pædagogisk, psykologisk eller psykiatrisk behandling i forsøg på at imødegå den vurderede recidivrisiko?

Efter Retslægerådets opfattelse vil det ikke have betydning i forhold til at imødegå den beskrevne nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed.”

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 11. juli 2025.

Tiltalte 3

Tiltalte er ikke tidligere straffet.

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 29. juni 2025 til den 24. juli 2025.

Rettens begrundelse og afgørelse

Der er under sagen afsagt følgende kendelse om skyldsspørgsmålet:

”Alle nævninger og dommere udtaler:

Forhold 1

Efter bevisførelsen, navnlig oplysningerne om skaderne på Forurettede, de lægelige undersøgelser og de foreliggende fotos af ham sammenholdt med hans tilstand og de oplysninger han gav ved politiets ankomst til stedet, lægges det til grund – og er også ubestridt – at han den 29. juni 2025 mellem kl. 04.00 og kl. 04.50 blev overfaldet ved

Adresse i By 1.

Tiltalte 2 og Tiltalte 3 har bestridt at have været på stedet, mens Tiltalte 1 har forklaret, at hun var på stedet under i hvert fald dele af overfaldet.

De vidneforklaringer der er afgivet om, i hvilket omfang Tiltalte 2 og Tiltalte 3 har befundet sig andetsteds i løbet af natten, har været upræcise og præget af, at alene Vidne 3 efter forklaringerne var ædru.

Efter de foreliggende overvågningsvideoer fra Circle K tankstationen og Bluetooth-registreringerne fra Tiltalte 3's telefon og den bil, som han benyttede, sammenholdt med de afgivne forklaringer om de implicerede personers færden den pågældende aften og nat lægges det til grund, at Tiltalte 2 og Tiltalte 3 kl. 04.00 begge befandt sig på den nævnte tankstation få kilometer fra gerningsstedet, hvorefter de og en række andre personer efterfølgende mødtes hos Vidne 5.

Tiltalte 2 har under sagen nægtet at udtale sig. Først efter at størstedelen af bevisførelsen havde fundet sted og de øvrige forklaringer, bortset fra Forurettedes, var afgivet, valgte Tiltalte 2 at udtale sig. Han har således haft rig lejlighed til at afpasse sin forklaring efter de i øvrigt fremkomne oplysninger.

Tiltalte 1's forklaring i retten om forløbet afviger på afgørende punkter fra hendes forklaring i grundlovsforhøret, hvor hun intet forklarede om overfaldet eller sin tilstedeværelse i den forbindelse. Tiltalte 1's forklaring om forløbet har gennemgående fremtrådt åbenbart utroværdig, tilpasset de i øvrigt foreliggende oplysninger og konstrueret til lejligheden.

Forurettede har ved to lejligheder afgivet forklaring til politiet om bl.a. forløbet og gerningsmændene, herunder hans genkendelse af den ene af dem som Tiltalte 2. Disse er afgivet umiddelbart efter overfaldet samme morgen og dagen efter, hvor han har beskrevet gerningsmændene og forklaret, at han genkendte Tiltalte 2, som han tidligere havde mødt, og kunne genkende hans øjne, der ikke var dækket af maskeringen. Disse forklaringer fremtræder langt mere troværdige end hans fragåelse heraf under en tredje afhøring den 2. september 2025 og i retten, hvor han har fremtrådt tydeligt usikker, når han skulle udtale sig herom, og har hævdet ikkeat kunne huske forløbet, genkendelsen af den ene af gerningsmændene som

Tiltalte 2, afhøringerne af ham eller egne forklaringer i den forbindelse, hvilket angiveligt skyldes lægelig behandling med stærk smer-testillende medicin, herunder morfin, uanset at en sådan ikke fremgår af de foreliggende lægelige oplysninger. Hans forklaring til politiet den 2. september 2025 og i retten har fremtrådt åbenbart utroværdig og konstrueret til lejligheden. Dette indtryk har været særligt stærkt, i det omfang han har frygtet, at han ved at afgive en uforbeholden forklaring har kunnet komme til at belaste især Tiltalte 2. I det omfang han tidligere har afgivet en forklaring, der belaster Tiltalte 2, har han i vidt omfang søgt at fragå denne. Under de foreliggende omstændigheder lægges det til grund, at dette skyldes frygt for repressalier fra Tiltalte 2. Den omstændighed at Forurettede senere af sin bistandsadvokat har været forevist fotos af bl.a. Tiltalte 2 og Tiltalte 3, kan ikke føre til en anden vurdering af hans to tidligere forklaringer. Retten tillægger herefter navnlig Forurettedes tidligere forklaringer til politiet vægt.

På denne baggrund lægges det efter den samlede bevisførelse til grund, at Tiltalte 1 formåede Forurettede til at køre med sig fra Roskilde Station, hvorefter hun kørte til området ved Adresse i By 1, hvor overfaldet på ham blev udført af Tiltalte 2 og en yderligere medgerningsmand, og at Forurettede i den forbindelse blev tildelt adskillige slag bl.a. med knytnæver og spark på kroppen og i hovedet, til dels mens han lå på jorden, hvorved han pådrog sig skader som anført. Det lægges videre til grund, at Tiltalte 1 var til stede under hele forløbet.

Dette bevisresultat understøttes af oplysningerne om fund af bl.a. blodstænk og dna fra Forurettede på de bukser, som Tiltalte 2 var iført på Circle K tankstationen tidligere på aftenen, og som blev fundet i bilen, som Tiltalte 1 kørte i den pågældende aften og nat.

Bevisresultatet understøttes endvidere af den besked, som Tiltalte 1 efter overfaldet sendte til Forurettede, der indikerer en dækhistorie om, at Forurettede har talt ondt om Tiltalte 2's mor.

For så vidt angår Tiltalte 3 har Forurettede alene oplyst umiddelbart efter overfaldet samme morgen, at den tredje gerningsmand ud over Tiltalte 1 og Tiltalte 2 muligvis kunne være Tiltalte 2's gode ven Tiltalte 3. Derudover har Tiltalte 3's bil befundet sig få kilometer fra gerningsstedet tidligere samme nat, og der er fundet blodstænk på sideruden på hans bil med dna fra Forurettede.

Efter den samlede bevisførelse, herunder forklaringerne om Tiltalte 3's færden den pågældende nat sammenholdt med navnlig oplysningerne om, at der ikke på hans tøj eller i øvrigt er fundet dna, der knytter ham til overfaldet, er det ikke godtgjort med den til domfældelse i en straffesag fornødne sikkerhed, at han var en af gerningsmændene til overfaldet.

Det kan i den forbindelse ikke føre til et andet resultat, at det er klart mest sandsynligt, at hans bil har befundet sig på gerningsstedet og der har fået blodstænk fra Forurettede, idet Tiltalte 3 spontant til politiet og i grundlovsforhøret har forklaret, at han havde lånt sin bil til Tiltalte 2, om end han i retten har fragået dette. Det bemærkes i den forbindelse, at han i samme forbindelse har oplyst, at Tiltalte 2 er farlig og en, man skal være bange for, og at han er bange for Tiltalte 2.

Overfaldet på Forurettede udgør under de foreliggende omstændigheder – og navnlig under hensyn til at der er tale om et planlagt overfald begået af flere i forening, hvor han af to gerningsmænd, mens der var en tredje til stede, blev tildelt adskillige slag bl.a. med knytnæver og spark på kroppen og i hovedet, til dels mens han lå på jorden, hvorved han pådrog sig skader som anført – et legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter omfattet af straffelovens § 245, stk. 1.

Efter det anførte har Tiltalte 2 taget del i overfaldet på Forurettede, og Tiltalte 1 har formået Forurettede til at køre med sig fra Roskilde Station til gerningsstedet, hvor overfaldet på ham blev udført af Tiltalte 2 og en yderligere medgerningsmand, mens Tiltalte 1 var til stede under hele forløbet.

Under de foreliggende omstændigheder lægges det til grund, at der har været tale om et nøje planlagt forløb, hvor alle de implicerede har været vidende om, at Forurettede skulle udsættes for det nævnte overfald. Herunder har Tiltalte 1 ved sin tilstedeværelse understøttet den igangværende vold og har herved ud over sin egen rolle i forløbet medvirket til at fastholde Forurettede i forløbet og forhindre ham i at flygte eller sætte sig til modværge, ligesom hun har medvirket til at styrke medgerningsmændenes forsæt. På denne baggrund har alle de implicerede haft en sådan viden om forløbet og rolle heri og handlet efter en sådan forudgående aftale og fælles forståelse, at de alle er strafferetligt ansvarlige for det samlede forløb, herunder de enkelte dele, som de ikke selv har taget en direkte, aktiv rolle i.

I det anførte omfang er det herefter bevist, at Tiltalte 1 og Tiltalte 2 er skyldige i legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter efter straffelovens § 245, stk. 1, for Tiltalte 2's vedkommende, jf. § 247, stk. 1, idet han tidligere er dømt for forsætligt legemsangreb.

Forhold 2

Tiltalte 1 har erkendt, at hun på anførte tid og sted i den anførte personbil på offentligt tilgængeligt sted, uden politi-ets tilladelse og uden anerkendelsesværdigt formål var i besiddelse af to knive, hvis klinger begge oversteg 12 cm, hvor den ene befandt sig under passagersædet og den anden befandt sig i bagagerummet. Erkendelsen understøttes af de i øvrigt foreliggende oplysninger, bl.a. politi-ets fund af knivene i bilen, og lægges til grund.

Tiltalte 1 har bestridt, at hun har besiddet knivene under skærpende omstændigheder.

Efter oplysningerne om knivenes placering i bilen og under hensyn til, at knivene var medbragt under det i forhold 1 beskrevne overfald, finder retten, at besiddelsen af begge knive er sket under skærpende omstændigheder, jf. knivlovens § 7, stk. 1, jf. § 1 og § 2, stk. 1, nr. 1.

Efter stemmeafgivningen, jf. retsplejelovens § 891, stk. 4, er Tiltalte 1 og Tiltalte 2 herefter skyldige i det ovenfor beskrevne omfang, mens Tiltalte 3 ikke er skyldig.

T h i b e s t e m m e s :

Tiltalte 1 er skyldig i legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter efter straffelovens § 245, stk. 1, i forhold 1 og overtrædelse af knivlovens § 7, stk. 1, jf. § 1 og § 2, stk. 1, nr. 1, under skærpende omstændigheder i forhold 2.

Tiltalte 2 er skyldig i legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter efter straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, i forhold 1.

Tiltalte 3 er ikke skyldig.”

Efter udfaldet af skyldkendelsen frifindes Tiltalte 3.

Sanktionsspørgsmålet

Tiltalte 1

Straffen fastsættes efter straffelovens § 245, stk. 1, og knivlovens § 7, stk. 1, jf. § 1 og § 2, stk. 1, nr. 1.

Der er ved straffastsættelsen lagt vægt på navnlig forholdenes grovhed og karakter, herunder at der er tale om et nøje planlagt overfald og legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter begået af flere i forening, hvor tiltalte har haft en væsentlig rolle og herunder har lokket forurettede, som hun havde en forudgående nær relation til, til et øde gerningssted med henblik på, at han skulle overfaldes, og hvor han blev efterladt, samt en overtrædelse af knivloven i den forbindelse. Hendes medvirken til overfaldet er ikke omfattet af straffelovens § 23, stk. 1, 2. pkt.

Der er på denne baggrund afgivet 12 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 9 måneder.

Der er under de foreliggende omstændigheder uanset det oplyste om tiltaltes personlige forhold, herunder at hun ikke tidligere er straffet, ikke grundlag for at gøre straffen hverken helt eller delvis betinget, heller ikke med vilkår om samfundstjeneste.

Efter sagens udfald tages konfiskationspåstanden, der er ubestridt, til følge som nedenfor bestemt, jf. straffelovens § 75, stk. 2.

Tiltalte 2

Tiltalte er ved rettens kendelse fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, i forbindelse med et forhold af betydelig grovhed, hvor der er tale om et nøje planlagt overfald og legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter begået af flere i forening på et øde gerningssted, som forurettede blev lokket til med henblik på, at han skulle overfaldes, og efterladt, under omstændigheder hvor tiltalte har haft en væsentlig rolle.

Efter indholdet af den retspsykiatriske erklæring og Retslægerådets udtalelse finder retten, at tiltalte er omfattet af straffelovens § 69, og at der ikke kan peges på foranstaltninger mere formålstjenlige til imødegåelse af risikoen for ny ligeartet kriminalitet end straf, jf. straffelovens § 68, 2. pkt.

Tiltalte er siden sit fyldte 16. år i 2016 ved en række domme sammenlagt idømt adskillige års fængsel for bl.a. personfarlig kriminalitet, herunder alvorlig personfarlig kriminalitet, i form af røveri, frihedsberøvelse, alvorlig voldsforbrydelse, trusler af den i § 266 nævnte art eller forsøg herpå og efter

bl.a. straffelovens § 123, stk. 1, § 244, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, § 260, stk. 1, § 261, stk. 1, § 266, § 281, nr. 1, § 288, stk. 1, nr. 1, som nærmere beskrevet i dommene.

Ved mentalundersøgelsen er det konkluderet, at tiltalte siden ungdommen har udvist en problematisk adfærd i forbindelse med alkoholindtagelse, idet han i beruset tilstand kan miste kontrollen og agere voldeligt overfor andre. Han har som voksen hverken været i psykologisk eller psykiatrisk behandling og har aldrig udvist tegn på alvorlig psykisk sygdom. Han er præget af sin belastede opvækst, kriminelle løbebane og mangeårige anbringelser i instituti-on, arresthuse og fængsler. Personlighedsmæssigt virker han umoden, ufor-mående og præget af en læderet affektforvaltning og ringe impuls kontrol. Den psykologiske delundersøgelse viser, at han har afvigende personligheds-træk i en grad, at der er tale om egentlig psykopati, og er høj risiko for reci-div til ligeartet kriminalitet. Han er omfattet af straffelovens § 69, men der kan ikke pege på nogen foranstaltning, jf. straffelovens § 68, 2. pkt., som mere formålstjenlig end straf. Der må ud fra hans personlighedsmæssige ege-nart antages at bestå en nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, hvorfor anvendelse af forvaring i stedet for fængsel findes påkrævet for at forebygge denne fare.

Retslægerådet har anført, at Tiltalte 2 aldrig har haft et dagligt misbrug af alkohol, hash eller rusmidler. Han har dog siden ungdommen ud-vist en problematisk adfærd i forbindelse med alkoholindtagelse, idet han i beruset tilstand kan miste kontrollen og agere voldeligt overfor andre. Han har aldrig udvist tegn på alvorlig psykisk sygdom. Ved den aktuelle undersø-gelse fandtes han normalt begavet og ikke sindssyg. Han var præget af sin kriminelle løbebane og mangeårige anbringelser i institution, arresthuse og fængsler. Personlighedsmæssigt virkede han umoden, uformående og præget af en læderet affektforvaltning og ringe impuls kontrol. Den psykologiske de-lundersøgelse viste, at han har afvigende personlighedstræk i en grad, at der er tale om egentlig psykopati. Det vurderedes, at der er høj risiko for recidiv til ligeartet kriminalitet. Retslægerådet finder, at Tiltalte 2 ved sin afvigende personlighed er omfattet af straffelovens § 69, men der kan ik-ke , såfremt han findes skyldig, peges på nogen foranstaltning, jf. straffelo-vens § 68, 2. pkt., som mere formålstjenlig end straf. Retslægerådet finder herefter, at Tiltalte 2 på baggrund af sin personlighedsmæssige egenart sammen med omfanget og arten af det tidligere pådømte og aktuelt påsigtede frembyder en så nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred el-ler frihed, at anvendelse af forvaring findes påkrævet for at forebygge denne fare. Det vil efter Retslægerådet opfattelse ikke have betydning i forhold til at imødegå den beskrevne nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, at han reelt aldrig er forsøgt behandlet, f.eks. i form af Anger Mana-gement-forløb, behandling mod alkoholmisbrug eller pædagogisk, psykolo-

gisk eller psykiatrisk behandling i forsøg på at imødegå den vurderede recidivrisiko.

Efter en samlet bedømmelse af karakteren af de nu begåede forhold sammenholdt med karakteren af tiltaltes tidligere kriminalitet – hvor forholdene omhandlet af fire af de fem domme for personfarlig kriminalitet er begået før hans fyldte 18. år – finder retten – uanset de lægelige udtalelser om hans personlighedsmæssige egenart, og at den seneste dom er for forhold af betydelig grovhed – at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at antage, at han frembyder en sådan nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, at betingelserne efter straffelovens § 70, stk. 1, for at idømme forvaring er opfyldt.

Der er på denne baggrund afgivet 12 stemmer for, at tiltalte ikke idømmes forvaring.

Straffen fastsættes herefter efter straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1.

Der er ved straffastsættelsen lagt vægt på det ovenfor anførte om forholdets karakter og grovhed, herunder at der er tale om et nøje planlagt overfald og legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter begået af flere i forening på et øde gerningssted, som forurettede blev lokket til med henblik på, at han skulle overfaldes, og efterladt, under omstændigheder hvor tiltalte har haft en væsentlig rolle, tiltaltes forstraffe for ligesartet kriminalitet, og at forholdet er begået under udgang fra afsoning.

Der er på denne baggrund afgivet 10 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 2 år og 2 stemmer for fængsel i 2 år og 6 måneder.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet, således at straffen fastsættes til fængsel i 2 år.

Efter sagens udfald tages konfiskationspåstanden til følge som nedenfor bestemt, jf. straffelovens § 75, stk. 2.

Erstatning

De juridiske dommere udtaler:

Efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1, skal den, der er ansvarlig for en retsstridig krænkelse af en andens frihed, fred, ære eller person, betale den forurettede godtgørelse for tort.

Tortgodtgørelse for voldsforbrydelser tilkendes i almindelighed kun, hvis

volden er udøvet under særligt krænkende omstændigheder.

Under de foreliggende omstændigheder findes betingelserne for at tilkende tortgodtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1, ikke at være opfyldt.

Selv om der ikke er grundlag for tortgodtgørelse, kan der efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 4, tilkendes ofre for særligt grove forbrydelser godtgørelse for den utryghed og angst, der er en følge af at have været udsat for en sådan forbrydelse.

Der skal være tale om en forbrydelse, der indebærer et særligt groft angreb mod en andens person eller frihed. Efter retspraksis tilkendes godtgørelse i tilfælde, hvor offeret har været i livsfare, eller hvor der har været en tidsmæssig langstrakt forbrydelse eller andre særlige omstændigheder.

Under de foreliggende omstændigheder og uanset karakteren af forholdet findes betingelserne for at tilkende godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 4, ikke at være opfyldt.

Kravet om godtgørelse for tort efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1 eller stk. 4, tages derfor ikke til følge.

Kravet om godtgørelse for svie og smerte efter erstatningsansvarslovens § 3 er ikke således understøttet af de foreliggende oplysninger, at der er grundlag for at tage kravet under påkendelse.

Kravet udskydes derfor til eventuel behandling ved Erstatningsnævnet eller civilt søgsmål.

Thi kendes for ret:

Tiltalte 1 straffes med fængsel i 9 måneder.

Hos tiltalte konfiskeres to køkkenknive.

Tiltalte skal betale de hende vedrørende sagsomkostninger.

*

Tiltalte 2 straffes med fængsel i 2 år.

Hos tiltalte konfiskeres et par Under Armour bukser og en Under Armour trøje.

Tiltalte skal betale de ham vedrørende sagsomkostninger.

*

De tiltalte, Tiltalte 1 og Tiltalte 2, frifindes for den nedlagte påstand om tortgodtgørelse, mens erstatningskravet i øvrigt udskydes til eventuel behandling ved Erstatningsnævnet eller civilt søgsmål.

*

Tiltalte 3 frifindes.

Statskassen skal betales de ham vedrørende sagsomkostninger.

Dommer 1